

בחברתה שבוע בלי שנרצה לברוח ממנה — היינו נשארים. כסופו של דבר, לא כל הגברים בארץ הם הרפתקנים חסרי-תקנה כפי שהרווקות מנסות להציג אותנו. היש-ראלי ידוע כמי שאוהב דווקא שמגישים לו את נעלי-הבית.

מה בעצם יש לי נגד הרווקה היש-ראלית?

לפני כן, ברצוני, למען ההגינות, לסכם את הטענות שהרווקות משמיעות בדרך כלל נגד בני-מיני:

● „אני נפגשת עם גבר בבית-קפה, הוא יושב מולי ומחכה רק לרגע המתאים שיוכל להציע לי שגלך לדירתו. „מהו הרגע המתאים? תלוי באישיותו. אצל אחד זה שעה, אצל השני עשר דקות. „אני עצמי בכלל לא מעניינת אותו. כל השיחה שלו מורכבת מהתלוצצויות,

השאלה הראשונה, שלה, עוד לפני

שקלמה את שמך: „אתה נשוי?״

שאמורות כביכול לשעשע אותי. אפשר לשבת איתם שעות — בלי שאוכל לדעת עליהם משהו. הם אפילו לא מתעניינים במי שיושבת מולם. יותר נורא — הם כלל לא מנסים להסתיר את חוסר-העניין שלהם במי שיושבת מולם.

● „לפעמים אני מצטערת שיש לי דירה לבד. אחת השאלות הראשונות של כמעט כל גבר חדש שאני פוגשת — אם אני גרה לבד.

„וזה עוד כלום לעומת מה שקורה במסיבה. במסיבות מרגישים הגברים עצמם חופשיים ואמיצים מתמיד. אולי בגלל המשקה. הם שואלים אותך אם את רוצה להזמין אותם לדירה — עוד לפני ששאלו את שמך.

„בתנאי, כמובן, שעדיין לא קבעו לאותו לילה. אם כבר קבעו — יבקשו את מספר הטלפון, ירשמו אותו על קופסת הסיגריות שלהם. באותה הזדמנות, ירשמו גם את הטלפון של היושבת לצידך. להזיק זה אף פעם לא יכול.

● „הם בכלל לא מנסים להעמיק את ההיכרות. הם נותנים לך הרגש שעושים לך טובה שהם פוגשים אותך, הם לא יהססו להודיע, כעבור שעה-שעתיים, שהם מוכרחים ללכת.

„הדמיון שלהם מוגבל למדי. רובם ככיר לם, הולכים לעבודה. אני חושבת שאחוז הגברים העובדים בלילות בארץ — הוא מן הגבוהים בעולם.

„הם אפילו לא מנסים לשכנע אותך באמיתות התירוצים שלהם. את רוצה, תאמיני, לא רוצה — לא צריך. הם אומנם לא אומרים זאת בפנים — אך נותנים לך להבין שככה זה.

● „אני מנסה להסביר לפעמים לאיזה גבר שיש בעולם סוג יחסים שונים מאלה שהם רגילים להם. יותר עמוקים, יפים יותר. רציניים יותר.

„הם מסתכלים עלי כאלו נסלתי מהירח. על מה אני מדברת בכלל? הם עסוקים. הם חייבים לרוץ — חלאת, לקראת כיבוש נוסף, אם הם היו יודעים כמה שהם משעממים לפעמים.

● „כל מה שמעניין את הגבר בארץ — וזה רק בארץ, בחו"ל לא נתקלתי בגברים מסוג זה — זו הקאריירה שלהם. המכונית שלהם, או זו שהם עומדים לקנות. שני נושאים אלה לא משעממים אותם לעולם.

עדי כאן, חלק מהחאשמות המוסחרות נגדי ונגד חברים במצבי.

עכשיו אפשר לכן איך זה נראה מהצד שלי, ושל רווקים אחרים כמוני. אלה, בקצרה, הטענות העיקריות שלנו:

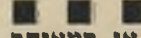
„נכון שאנחנו מוקפים נשים כמו בהרמון. אבל אם זה ג'נרדן - אני מסופק.”

שלוש שנים. ובכלל, היא עשתה את זה בשבילך. רק תראה מוז כמה שהיא אוהבת אותך — וכמה שאתה חייב לה. יש בזה, לצערי, אמת. רווקות רבות מוכנות לעשות הכל כדי לצאת. בשבילן היציאה לביוליו זה הכל. אתה רוצה לשכב איתה — בבקשת. אבל קודם, תצא איתה. שכולם יראו שיש לה משהו. וכשאתה יוצא איתה — אתה מגלח שעיניה מתרוצצות לכל עבר. אם יש לה רק הזדמנות — היא תמסור את הטלפון שלה לחבר חטוב ביותר שלך.

אינני מועץ מוכון שכל רווקה בישי-ראל נזהגת כן. הצרה היא, שרבות נזהגות כן. רבות מדי. לדעתי, להיות רווקה — זו אינה בושא. גם לא מחלה חשוכת-מרפא. אפילו טיפול פסיכולוגי לא צריך כדי להשתחרר מזה. אינני רואה מדוע צריך להיות הבדל בין רווק לרווקה, מבחינת היחס החברתי. אני יודע שההבדל, בישראל של היום, קיים. ואני מצטער על כך. טוב, מספיק לעכשיו. יש לי הרבה עוד מה לומר לכן, אבל כבר מאוחר. יש לי פגישה בגני עם חתיכת חדשה שפגשתי אתמול במסיבה.

לפעמים עם בחורה כזו, אני מרגיש כמוצר פירסומת.

במוקדם או במאוחר, ובדרך-כלל במוקדם, מגיעה השיחה על החתונה. ביום השני היא רומזת. רמו בעובי של פיל. בערב הרביעי היא מנתחת את היתרונות הצפויים לך מנישואין איתה כמוכר. בערב החמישי היא משוחחת על כך בגלוי.

ללכת למסיבה עם רווקה שתפסה בחור, זה היום לא רק לארצות, אלא לפעמים גם בלתי-ינעים. היא צמודה אליך כל הזמן כעלוקה. לא נותנת לך לזוז. אם היתה יכולה, היתה נכנסת גם להשתין איתך. נגרות אחריו לכל מקום, משלחת כך גרועים מורעלים כשאתה רק מתבונן לעבר אחרת. עושה הצגת שלמה אם רקדת עם אחרת.

סיפר לי חבר לא מומן על הצד השני של אותה מטבע: „אני מקבל כל מעט שוק מחדש כשאני מציע את זה לבחורה ברגע הראשון — וחיא מסכימה צ'יק-צ'ק בלי בעיות. זה אפילו מוציא לי את החשק לזוז. „ואחרי זה, היא מנסה להכניס לך לי-ראש, ברוב חוצפתה, שאתה היית השני בחייה. הראשון היה החבר שלה במשך

● כשאני קובע פגישה עם בחורה — וזה למען האמת לא קשה כלל. לטעמי, אפילו קל מדי — אני מרגיש שאני חייב למלא פונקציה של קצין הווי ובידור לגביה. אני צריך לשעשע אותה, לספר לה בדיחות, להיות חביב וחייכן. אפילו כאשר הדבר לא מתחשק לי.

הן כלל לא רוצות שתחיה אתה. הן רוצות שתחיה כפי שזן מדמינות אותך. ותדמיון, לצערי, איננו הצד החזק שלחן.

● מעולם לא פגשתי יצור פחות מעניין מהרווקה הישראלית: ההתרחשויות הפור-ליטיות בארץ ובעולם. אפילו המסעירות ביותר — לא מעניינות אותה. היא מסוגלת לסטטט על לא כלום — במשך שעות. בזמן הזה אתה יכול להיות איפה שאתה רק רוצה, לחשוב על מה שאתה רק רוצה — העיקר שתשב לידה. היא תמשיך לקשקש.

● אם היא לא היתה מתביישת — היא היתה מביאה אותך לפגישה עם הוריה כבר בערב הראשון להיכרות. ומה שקורה בפגישה הראשונה הזאת עם ההורים — זה כבר סיפור בפני עצמו.

היצר המזר הזה להציג אותך בפני החברות, תחברים, השכנות, האחים ובני-הדודים — זה משהו נורא. כשאני מסתובב